

Jeg sidder selv som kommunalpolitiker. Jeg kæmper imod det her, men jeg synes, at jeg oplever hos mange af mine kolleger, at de mere og mere tænker i de større enheder og i fordelene ved det. Vi hørte et udmærket eksempel tidligere i debatten på, at forsamlingshuse jo kunne blive erstattet af kulturhuse, og så ville servicen blive bedre for borgerne.

Der mener jeg, at de af os, der har oplevet landsbysamfundenes kvaliteter – og det har jeg jo i høj grad – er ved en afgørende skillevej. Her lærer man hinanden at kende som mennesker, ikke i kraft af at man har et skæbnefællesskab gennem nogle arbejdsrelationer, men ved at man har et fritidsfællesskab, hvor man synes, det er vigtigt, at man ikke bedømmer hinanden, sætter etiketter på og derefter putter hinanden ned i nogle kasser, hvorefter man har orden på sine omgivelser, men hvor man bedømmer hinanden på, hvordan man hver især er til at være med i det sociale og civile samfund, som eksisterer i mange landsbyer – ikke på grund af den udvikling, jeg har beskrevet, men på trods af den udvikling.

Men der er grænser for, hvor længe ilden i ildsjæle kan brænde, hvis de oplever nederlag på nederlag; hvis de oplever det værste, man kan opleve, nemlig at når de kalder til møde, kommer der ikke nogen, fordi de andre beboere er ligeglade med de problemstillinger, man rejser. Hver lever sit eget liv, og det vil sige, at samfundet er blevet til et migselsamfund, og det er den største trussel, vi står over for i de små samfund og i landdistrikterne.

Hvad kan vi så gøre herinde? Jeg er enig i, at de, der først og fremmest skal gøre noget ved det, er beboerne selv. Men de kan ikke gøre det alene, og derfor er det vigtigt, at kommunerne, som det har været nævnt, tager nogle initiativer, og det har de større kommuner måske bedre mulighed for. Jeg er meget enig i, som indenrigsministeren sagde i sin redegørelse, og som jeg i øvrigt gerne vil takke for, at vi jo ikke kan vide, hvordan udviklingen var gået med hensyn til nedlæggelse af små biblioteker og skoler, hvis ikke vi havde lavet kommunalreformen. Jeg er enig i, at det, der afgør det, er de økonomiske forhold, og jeg har ingen forestilling om, at de forhold havde været bedre. Tværtimod havde de nok været værre i de mindre kommuner, end de er i de større kommuner.

Men kommunerne har et ansvar, og det har vi altså også her i Folketinget. Jeg vil endnu en gang efterlyse, at regeringen og vi her i Folketin-

get laver en plan for, hvordan vi mener, dansk landbrug skal udvikle sig, hvordan vi mener, erhverv skal udvikle sig på landet, for det er kernen i dynamikken i landområderne og i landsbyerne, at der er et erhvervsliv, som på en eller anden måde interagerer med de beboere, der er på stedet.

Kl. 18.35

Jeg mener også, det er meget vigtigt, at den plan indeholder elementer om, hvordan man gerne vil have, at økologisk landbrug skal udvikle sig. Det er ikke tilstrækkeligt at lade markedet afgøre det alene. Vi har gode eksempler på, at vi ikke på vindmølleområdet ville have været verdens førende land innovationsmæssigt, teknologi- og videnmæssigt, hvis ikke vi havde satset på det, som vi gør nu.

Det er helt klart, at hvis ikke vi satser på landbrugsvarer med høj grad af kvalitet indbygget, så udelukker vi nogle kæmpe muligheder. Hvis vi stadig væk først og fremmest vil konkurrere på prisen, bliver vi udkonkurreret af østlandene. Nu ser jeg, at man også opfordrer danske landmænd til at investere helt ovre i Østen, altså i Kina og andre steder, og lave produktioner der. Der er arbejdslønningerne meget lavere, og hvis vi fortsat skal have en dansk landbrugsproduktion, skal det være produkter med et højt kvalitativt indhold, med en høj grad af oplevelse, og det vil sige, at vi skal satse på dyrevelfærd, vi skal satse på bæredygtig produktion, og vi skal satse på, at det foregår sådan, at produkterne kan dokumenteres at være sunde.

Alle de her betingelser opfylder efter vores opfattelse økologisk landbrug. Derfor mener jeg, at regeringen og flertallet i Folketinget burde komme med en plan for, hvordan vi gerne vil udvikle økologisk landbrug, fordi det kan være med til at sikre udviklingen for dansk erhverv og for Danmark miljømæssigt osv. og også være med til at skabe liv på landet.

Vi anerkender, at der sker en udvikling på landet, som også gavnes af det program, som er lavet for landdistrikterne. Vi anerkender, at der er kommet flere midler, end der tidligere har været til det her område, men jeg siger også, at det ikke er nok. Der er kommet flere midler, og det synes vi da er godt, men det er ikke tilstrækkeligt.

Vi synes, det er godt, at der er kommet flere penge til området. Der er bl.a. taget nogle gode initiativer i landdistriktsprogrammet, men jeg kan nu godt være lidt betænkelig ved den måde, disse lokale aktionsgrupper bliver organiseret